

[Handelsministeren.]

til, at Regeringen for Færøernes Vedkommende ved kongelig Anordning og efter Indstilling af Lagtinget kan foretage saadanne Lempelser i Loven, som man maa anse for at være ønskelige eller fornødne, og som ikke strider mod Konventionens Bestemmelser.

Foruden ved sit Gyldighedsomraade adskiller Bestemmelserne i Lovforslaget sig paa følgende Hovedpunkter fra Lov af 14. Juli 1927 om Hvalfangst ved Færøerne:

Ifølge Lovforslagets § 2 kan Hvalfangst fremtidig kun drives i Henhold til en af Ministeren for Søfart og Fiskeri udfærdiget Bevilling. Ved denne Bestemmelse vil der ikke være nogen særlig Vanskelighed med Hensyn til Praktiseringen af Loven. I Lovforslagets § 6 er der givet nærmere Regler for Udnyttelsen af Kroppene af de fangne Hvaler, og i § 7 er der fastsat Regler for Hvalfangstskibenes Skytters — altsaa de, der har den Opgave paa Hvalfangstskibene at skyde Hvalerne — og for Mandskabets Søforhøringsforhold. I følge § 8 er Rethvalerne fredede, og ifølge § 9 er det forbudt at fange eller dræbe Hvalunger eller diende Hvaler, Hvalkalve og Hunhvaler, ledsaget af Unger eller diende Hvaler.

Lovforslaget tager Sigte paa i Overensstemmelse med Konventionen at udøve fornødent Tilsyn med Hvalfangsten og at frede Hvalerne igennem dette Tilsyn, saa at disse mægtige Dyr, der i begrænset Mængde lever i Havene, ikke bliver helt udryddet. Der er derfor i Lovforslaget indført forskellige særlige Bestemmelser, som afviger fra, hvad der nu er tilladt; der er bl. a. indført en Bestemmelse om Udnyttelse af Hvalernes Kød m. v., og alle disse Bestemmelser skulde jo saa tilsammen føre til, at der blev større Rimelighed i Jagten paa disse store Havets Dyr. En af de store Hvaler, vel den største af dem alle, den grønlandske Hval, er praktisk talt udryddet; kun undtagelsesvis og med Aars Mellemlum viser den sig i de grønlandske Farvande. En enkelt Gang bliver en af disse store Hvaler skudt, men de er praktisk talt udryddet, og hvis der ikke indføres særlige Fredningsbestemmelser, vil det kun være et Tidsspørgsmaal, naar den grønlandske Hval ikke mere viser sig ved Kysterne, overhovedet ikke mere findes.

Ifølge Lovforslagets § 13 bestemmes det ved kgl. Anordning, hvornaar Loven træder i Kraft.

Jeg anbefaler Lovforslaget til det høje

Tings velvillige Behandling, idet jeg anser det for i høj Grad ønskeligt — ogsaa set fra et dansk Synspunkt, eftersom der jo dog er nogen Hvalfangst ved Færøerne og lidt ved Grønland —, at de Fredningsbestemmelser, der er Tale om at iværksætte, virkelig kan blive iværksat af alle de Lande, der har tiltraadt Konventionen.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var

Meddelelse fra Formanden.

Formanden: Min Meddelelse gaar ud paa, at Tingets næste Møde holdes i Dag Kl. 13⁵⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Første Behandling af:

Forslag til Lov om Udstedelse af 4 pCt. Statsgældsbeviser.

Mødet hævet Kl. 13⁴⁸.

13de Møde.

Torsdag den 9. November Kl. 13⁵⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Udstedelse af 4 pCt. Statsgældsbeviser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 3).

Formanden: Sagen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.